

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N° 264.**

69de Møde.

Fredagen den 3die Mai.

(Fortf.)

Esbernning (fortsat). Vi komme nu af de specielle Poster til Posten Nr. 2. Her var den ærede Krigsminister ikke tilfredsstillet med, at vi have opført Gage for Directeuren for Armeens Materiel til 2400 Rbd., personligt Tillæg 600 Rbd. og Cour- og Besslagpenge 7 Rbd. tilsammen 3007 Rbd. Det er en Post, om hvilken jeg er fuldkommen overbevist, at der ikke herskede nogen Meningsforskjel med den ærede Minister, da vi talte med ham derom, det er en Tilstorrelse og derom kan man ikke være i Tvivl. Det er ganske naturligt, at der ikke kunde være nogen Meningsforskjel, thi det, som den ærede Minister har sagt, nemlig at den nærværende Embedsmand er berettiget til at have denne Gage; det er fuldkommen rigtigt og derimod have vi ikke gjort den mindste Indsigelse; thi personligt Tillæg er for den, som har det, at betragte ligesom Gage, det vil sige, det berettiger ham til Pension, naar han gaar af. Den nærværende Embedsmand lider ikke mindste Forandring; det, der derimod er tilfaldet derved, er at henlede Opmærksomheden paa, at om denne Mand skulde udtræde og en nye blive ansat i hans Plads; og et Budget derefter blive forelagt, hvorpaa var opført Gage for denne nye Embedsmand af 3000 Rbd., saa vilberimeligvis det Stiansrådsvalg, som da faaer at behandle Budgettet, uden videre stryge de 600 Rbd. og nedsætte Gagen til 2400 Rbd. Det er det, som staaer her anført, og som det forekommer mig paa en overmaade smuk Maade, idet vi have ladet det blive staaende i Duffernes Kategorie, istedetfor at det kunde have været udtalt meget skarpt. Angaaende Fourage udtalte den ærede Minister sig i Overensstemmelse med den gjorte Bemærkning, idet han

dog tillige bemærkede, at de Mand, som havde Hestehold, maatte derved faae Udkomst til at faae Godtgjorelse til de med dette Hestehold forbundne Udgifter, hvilket, sagde han, ikke for Diebliffet er Tilfældet med Alle. Denne Bemærkning er vistnok tildeels rigtig; men dog maa det ikke oversees, at der findes en Mængde Charger i Hæren, som i deres nærværende Gage have faaet indbefattet som Gage det, som tidligere var givet dem som Tillæg for Omkostninger ved Hestehold. Nu kan man jo gjerne gaae Beien tilbage igjen og tage det bort fra Gagen, og lade det staae som Tillæg, men derved ville disse forskellige Charger være overordentligt lidet tjent, thi sandsynligvis vil Pensionsloven ikke tage Hensyn til Tillæg af den Art. De Tillæg, som ved Pensions Bestemmelse ville komme i Betragtning, ville nemlig kun være saadanne, som ikke hange sammen med de Udgifter, som maae gjøres til et enkelt specielt Formaal, som det, at holde Heste med Ridetøj og Sadel, og jeg troer altsaa, at Officererne vilde være meget flet tjent med om man gif denne Bei tilbage. Det er vel sandt, at der findes nogle Charger, hvor det faste Tillæg til Gagen ikke har omfattet dette Tillæg for Hestehold; at man imidlertid i Almindelighed har betragtet det, at holde færre Heste end der blev givet Fourage til, som et Middel til at indvinde saadanne Udgifter, er ogsaa aldeles sikkert. Den ærede Minister sagde, at den Stilling, som Kongens Adjutantstab skulde have, er ham uønsket kommende, men det kan jeg ikke ganske billige. Jeg indrømmer, at det beroer ikke paa ham at gjøre det, men det beroer nærmest paa ham, at bringe det paa passende og beleilig Tid til Dmtale som Forslag, og jeg vidste ikke nogen anden Kanal, Thinget kunde benytte sig af; thi det vilde upaatvibseligt være i høj Grad upassende om Thinget gif ind paa, at indgaae med en Petition til Kongen derom, og det var